

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ
Προς Εφεσίους 4, 1 - 7

Αρχαίο Κείμενο

1 Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς εἰς ὃ δέσμιος ἐν Κυρίῳ ἀξίως περιπαίψαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, 2 μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, 3 σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητά τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. 4 ἐν σώμα καὶ ἐν Πνεύμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν. 5 εἷς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· 6 εἷς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν. 7 Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

Μετάφραση

1 Ἀδελφοί, σας παρακαλῶ εγώ που είμαι φυλακισμένος για τον Κύριο, να ζείτε με τρόπο αντάξιο εκείνου που σας κάλεσε στη νέα ζωή. 2 Να ζείτε με ταπείνωση, πραότητα και υπομονή· να ανέχεστε με αγάπη ο ένας τον άλλο 3 και να προσπαθείτε να διατηρείτε, με την ειρήνη που σας συνδέει μεταξύ σας, την ενότητα που δίνει το Πνεύμα του Θεού. 4 Ένα σώμα αποτελεῖτε ὅλοι κι ένα πνεύμα σᾶς ενώνει, ὅπως και μία είναι η ἐλπίδα σας για την οποία σας κάλεσε ο Θεός. 5 Ένας Κύριος υπάρχει, μία πίστη, ένα βάπτισμα. 6 Ένας Θεός και Πατέρας ὅλων, που κυριαρχεῖ σ' ὅλους, ενεργεῖ μέσα απ' ὅλους και κατοικεῖ σε ὅλους σας. 7 Στον καθένα μας ὁμως δόθηκε κάποιο ιδιαίτερο χάρισμα σύμφωνα με το μέτρο που δωρίζει ο Χριστός.

Λόγοι Αγίων Πατέρων για τις ανώφελες φροντίδες

Ας μη μας κυριεύει η μανία για τα ζητήματα της επίγειας ζωής και τότε θα είμαστε πάντοτε ἀγρυπνοὶ και προσεκτικοί. Σε κάθε δε περίσταση να ρυθμίζουμε τον εαυτό μας σύμφωνα με το συμφέρον της ψυχῆς μας.

Ὅπως εκείνος που έχασε το φως του σκοντάφτει σε πολλά εμπόδια, ἔτσι και εκείνος, που θα λησμονήσει το φόβο του Θεού, διαρκῶς βασανίζεται ἀπὸ διάφορες φροντίδες, μέριμνες και λύπες.

Ὅταν κάποιος ἄνθρωπος ξοδεύει ὅλη του την φροντίδα για να εξετάζει υπερβολικά τη ζωή των ἄλλων, θα ἔχει ὡς συνέπεια οἱ οικογενειακές του υποθέσεις να παραμελοῦνται και θα πηγαίνουν ἀπ' το κακό στο χειρότερο.

(Ἅγιος Ἰωάννης ο Χρυσόστομος)

Αν δεν μισήσει ο ἄνθρωπος κάθε κοσμική ἀπασχόληση, δεν μπορεί να λατρεύει τον Θεό.

(Ὁσιος Ησαΐας ο Αναχωρητής)

Η φροντίδα για τα γήινα οδηγεί αὐτούς που χάσκουν μπροστά στα βιοτικά σε μεγάλο γκρεμό!

(Ὁσιος Νεῖλος ο Ἀσκητής)

Πρέπει να εἶσαι σαν πεθαμένος στην ἔρευνα των ἐπιγείων πραγμάτων, τα οποία, και αν ἀκόμα εἶναι συγχωρεμένα (ἐπιτρεπτά), δεν εἶναι ὁμως και ἀναγκαῖα.

(Ἅγιος Νικόδημος Ἀγιορείτης)

Ας μη λυπηθούμε, ἀδελφοί, ἀπομακρυνόμενοι ἀπὸ τα γήινα. Διότι ὅποιος φεύγει ἀπὸ ἐδῶ, κατασκηνώνει στα ουράνια βασίλεια.

(Ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης)

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΗ ΠΕΡΙΚΟΠΗ ΛΟΥΚΑ Κεφ. 12, 16 – 21

Αρχαίο Κείμενο

16 Εἶπεν ὁ Κύριος τῆν παραβολὴν ταύτην ἄνθρωπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἢ χώρα· 17 καὶ διελοῖζέτο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; 18 καὶ εἶπε· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ τενήματά μου καὶ τὰ ἄταθά μου, 19 καὶ ἔρω τῆ ψυχῆ μου· ψυχῆ, ἔχεις πολλὰ ἄταθὰ κείμενα εἰς εἶη πολλά· ἀναπαύου, φάτε, πῖε, εὐφραίνου. 20 εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεός· ἄφρον, ταύτῃ τῆ νυκτὶ τῆν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἥτοίμασας τίνι ἔσται; 21 οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ, καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν. ταῦτα λέγων ἔφώνει· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, ἀκουεῖτω.

Μετάφραση

16 Εἶπεν ὁ Κύριος αὐτὴν τὴν παραβολήν: «Κάποιου πλούσιου ἀνθρώπου τα χωράφια ἔδωσαν πλούσια σοδειά. 17 Κι ἐκεῖνος σκεφτόταν καὶ ἔλεγε: “τι θα κάνω; Δὲν ἔχω τόπο νὰ συγκεντρώσω τὰ γεννήματά μου! 18 Νὰ τι θα κάνω”, εἶπε. “Θὰ γκρεμίσω τὶς ἀποθήκες μου καὶ θὰ χτίσω μεγαλύτερες γιὰ νὰ συγκεντρώσω ἐκεῖ ὅλη τὴ σοδειά μου καὶ τ’ ἀγαθὰ μου. 19 Καὶ τότε θὰ πω στὸν εαυτό μου: τώρα ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ, πὺ ἀρκοῦν γιὰ χρόνια πολλά· ξεκουράσου, τρώγε, πίνε, διασκέδαζε”. 20 Τότε τοῦ εἶπε ὁ Θεός: “ἀνόητε. Αὐτὴ τὴ νύκτα θὰ παραδώσεις τὴ ζωὴ σου. Αὐτά, λοιπόν, πὺ ετοιμάσες σε ποῖον θὰ ἀνήκουν;” 21 »Αὐτά, λοιπόν, παθαίνει ὅποιος μαζεῦει πρόσκαιρους θησαυρούς καὶ δὲν πλουτίζει τὸν εαυτό του με ὅ,τι θέλει ὁ Θεός». Αφοῦ τὰ εἶπε ὅλα αὐτά, πρόσθεσε με ἔμφαση: «Ὁποῖος ἔχει αὐτιά γιὰ ν’ ἀκούει ας τὰ ἀκούει».

Λόγοι Ἁγίων Πατέρων γιὰ τὸν πλοῦτο καὶ τὴν φιλαργυρία

Ὅλοι ἔχουμε τὴν χρῆση τοῦ πλοῦτου, τὴν κυριότητα τοῦ ὁμὺς κανεῖς. Διότι κατὰ τὸν θάνατο μας, εἴτε θέλουμε εἴτε δὲ θέλουμε, θὰ τὸν παραχωρήσουμε σ’ ἄλλους, ἀφοῦ γυμνοὶ καὶ ἐρημοὶ ἀπερχόμεθα στὴν ἄλλη ζωὴ.

Γιὰ τὴν περιποιήσε τὸν πλοῦτο, τὸν ὁποῖο οὐδέποτε εἶναι δυνατὸ νὰ συκρατήσεις; Θέλεις νὰ τὸν κρατήσεις πράγματι; Μὴν τὸν κρύψεις, ἀλλὰ δώσε τὸν στα χέρια τῶν φτωχῶν.

Περιφρόνησε τὸν πλοῦτο, καὶ θὰ εἶσαι πλούσιος. Περιφρόνησε τὴ δόξα, καὶ θὰ γίνεις ἐνδοξος. Μὴν ἐπιδιώξεις νὰ τιμωρήσεις τοὺς ἐχθρούς σου καὶ τότε θὰ πετύχεις τὴν τιμωρία τους.

Πλούσιος δὲν εἶναι ἐκεῖνος πὺ ἔχει πολλά, ἀλλὰ ἐκεῖνος πὺ δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ πολλά!

Ἐπειδὴ γίναμε δούλοι πρῶτα τῆς κοιλιᾶς μας καὶ τῶν χρημάτων καὶ τῆς δόξας καὶ ὁμὺς τῶν γήϊνων καὶ υλικῶν ἀγαθῶν, γι’ αὐτὸ προδώσαμε τὴν ἐλευθερία πὺ μας χάρισε ὁ Χριστός.

Ἀς μὴν ἐξοργίζουμε τὸ Θεὸ κατὰ δύο τρόπους, με τὸ νὰ μαζεῦουμε πλοῦτο ἀπὸ κει πὺ δὲν πρέπει, καὶ με τὸ νὰ σκορπίζουμε τὸν πλοῦτο αὐτὸ γιὰ πράγματα πὺ δὲν χρειάζονται. (Ἁγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος)

Ὁποῖος ἀπόκτησε ἀγάπη διασκόρπισε χρήματα. Ὁποῖος ὁμὺς ἰσχυρίζεται πὺ συμβιβάζει στὴ ζωὴ του καὶ τὰ δύο αὐτοαπατήθηκε. Ὁποῖος γεύτηκε τὰ οὐράνια, εὐκόλα καταφρονεῖ τὰ ἐπίγεια. Ἐκεῖνος ὁμὺς πὺ δὲν τὰ γεύτηκε, ἀγάλλεται με τὰ γήϊνα ὑπάρχοντα του.

Δὲν θὰ λείψουν τὰ κύματα ἀπὸ τὴ θάλασσα. Οὔτε ἀπὸ τὸ φιλάργυρο ἡ ὀργὴ καὶ ἡ λύπη.

Ὁπὺς ἐκεῖνος πὺ ἔχει δεμένα τὰ πόδια του δὲν μπορεῖ νὰ βαδίζει εὐκόλα, ἔτσι καὶ αὐτός πὺ θησαυρίζει χρήματα δὲν μπορεῖ νὰ ἀνεβεῖ στὸν οὐρανό. (Ἁγιος Ἰωάννης ὁ Σιναΐτης)

Πρέπει νὰ κόβουμε με κάθε ἐπιμέλεια ἀπὸ τὴ ψυχὴ μας τὴν ρίζα ὁμὺς τῶν κακῶν, πὺ εἶναι ἡ φιλαργυρία, ξέροντας με βεβαιότητα πὺς ἀν μένει ἡ ρίζα, εὐκόλα φυτρώνουν καὶ τὰ κλαδιά.

(Ὁσιος Ἰωάννης ὁ Κασσιανός)

Ὁποῖος προτιμᾶ τὸν πλοῦτο ἀπὸ τὴν τιμὴ του, δὲν εἶναι ἀξίος, οὔτε τοῦ πλοῦτου οὔτε τῆς τιμῆς.

Ὁσοὶ εἶναι φιλάργυροι δὲν διοικοῦν, ἀλλὰ ἀδικοῦν, καὶ περισσότερο τους πρέπει ἡ ποινὴ παρά ἡ τιμὴ.

Ἡ φιλαργυρία εἶναι μητρόπολη κάθε κακίας!

(Ἀωνόμῶν Πατέρων)